

□ **WikiLeaks és un web llançador d'alerta. Publica documents, anàlisis polítiques i de societat.**

La seva raó de ser és publicar articles corresponents a filtracions d'informacions secretes tot protegint les seves fonts.

Aquest web s'ha fet conèixer sobretot el novembre de 2010 per la revelació de telegrames de la diplomàcia americana. Més de 250 000 documents han estat divulgats. La seva publicació ha estat rellevada per cinc grans diaris; un d'ells és El Món.

Entre aquests cables diplomàtics, es troba el resum d'una conversa que en Michel Rocard va tenir amb l'ambaixador dels Estats Units en residència a París. L'antic Primer Ministre hi explica que França és difícil de governar ja que s'havia format a la Revolució per assimilació de cultures heterogènies.

L'ambaixador americà relata que «Rocard, com l'antic president Valéry Giscard d'Estaing, creu que la història de França proveeix les claus per comprendre la política francesa. Rocard es remunta a l'època de l'emergència de l' « état-nation ». La història dels altres «États-Nations» europeus és la de comunitats lingüístiques al servei dels seus interessos comercials. En canvi, França s'ha creat per la destrucció de sis cultures : bretona, catalana, occitana, alsaciana, corsa i flamenca».

«Som l'única nació europea que sigui la creació militar d'un estat no homogeni. És allò que fa que França sigui difícil de governar i explica la nostra dificultat per reformar-nos, la nostra lentitud,» suggereix (Michel Rocard).

De cara a la incapacitat de França per reconèixer les seves minories, Amèrica dubta del seu futur.

El futur de França és condicionat per la seva capacitat de dotar les seves minories d'una representació política.

Fa temps, França s'havia fet campiona dels Drets Humans. Però ara aplica molt difícilment els valors democràtics que predica. En efecte, molt poca gent procedent de minories és en posició

de liderar institucions públiques franceses.

L'ambaixador decideix influir en el debat a França i proposa un programa l'objectiu del qual és fer prendre consciència als líders polítics de la importància d'un reconeixement de les minories. Però té sobretot present al cap la minoria musulmana...

Avui fins i tot l'esperit de la revolució francesa, els valors de l' « état-nation » són qüestionats per una contradicció.

D'una banda, la minoria magribina té molt pocs drets i reconeixements i encara menys representació en les institucions. Els seus nens tenen tendència a revoltar-se

El govern francès ho ha comprès. El president de la república ha actuat per travar aquest fenomen. Ha designat Rachida Dati i Fadela Amara al govern. Estableix una discriminació positiva construïda sobre l'exemple americà.

D'altre banda, França no pot donar drets als nouvinguts sense també donar-ne a les antigues nacionalitats que componen el seu territori : Bretons, Occitans, Alsacians, Corsos, Bascos i Catalans.

Com podríem acceptar tenir la llengua àrab a l'ajuntament i no el bretó o l'alsacià?

I sobretot com podríem acceptar que la història de l'Àfrica del nord sigui ensenyada sense que s'ensenyi als nostres nens la història del País Basc o dels Països Catalans?

La cinquena república és morta de les seves contradiccions insolvents